Prima instanţă: Judecătoria Bălți sediu central (jud. E.Balan)
Dosarul nr.2a-758/25 (nr. 2-25012561-03-2a-06062025)

CURTEA DE APEL NORD
Colegiul Civil şi de Contencios administrativ
D E C I Z I E

24 noiembrie 2025 **mun. Bălţi**

Instanţa în componența:
Preşedintele competului, judecător Elena Grumeza
Judecătorii Natalia Costaș, Ivan Parii

examinând, în procedura scrisă a cererilor cu valoare redusă, apelul declarat de BC"Moldinconbank"SA,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de BC"Moldinconbank"SA către Oboroc Mihaela, Oboroc Cristian, Roșca Inga privind încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere, comisionului de administrare,

împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul central din 7 aprilie 2025,-

c o n s t a t ă:

Pretențiile reclamantului:

La 30.01.2025 BC"Moldinconbank"SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Oboroc Mihaela, Oboroc Cristian, Roșca Inga privind încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere, comisionului de administrare.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a invocat că la 15.10.2021 între BC„Moldindconbank"SA, sucursala Criuleni, în calitate de creditor și Oboroc Cristian în calitate de debitor a fost încheiat contractul de credit nr.15895, în temeiul căruia banca și-a asumat angajamentul să acorde debitorului un credit în sumă totală de 200 000 lei pe un termen de 60 luni, cu scadența finală la data de 15.10.2026, iar debitorul Oboroc Cristian, la rândul său, și-a asumat obligația să ramburseze creditul conform graficului stabilit în anexa nr.1 la contract. Acordarea creditului și, respectiv, primirea banilor de către debitorul Oboroc Cristian se confirmă prin ordinul de eliberare a numerarului nr.1 și 2 din 15.10.2021.

În vederea garantării/asigurării executării în termen a obligațiilor debitorului Oboroc Cristian, în temeiul contractelor de fidejusiune nr.15895-F din 15.10.2021, Roșca

Inga și Oboroc Mihaela în calitate de fidejusori s-au obligat să răspundă cu averea proprie și să execute în mod solidar și integral obligațiile debitorului Oboroc Cristian ce decurg din contractul de credit nr.15895 din 15.10.2021 în cazul în care ultimul nu-și execută obligațiile pecuniare asumate în conformitate cu contractul de credit menționat.

Deși banca și-a executat integral angajamentele asumate, pârâții contrar prevederilor contractuale și legale în materie nu și-au onorat obligațiunile asumate privind achitarea creditului, dobânzilor și a plăților aferente rezultate din contractul de credit nr.15895 din 15.10.2021.

În conformitate cu calculul datoriei nr.00/10/2-05/1095 din 12.12.2024, datoria totală acumulată de către Oboroc Cristian conform contractului de credit constituie 130537,10 lei, formată din credit în sumă de 112 472,25 lei, dobânda neachitată în mărime de 2 159,62 lei, comision în mărime de 8 995,83 lei și penalitatea de întârziere pentru neplata la scadență a creditului în mărime de 6 909,40 lei.

Potrivit cap.9 alin.(1) lit.c) din contractul de credit nr.15895 din 15.10.2021, neexecutarea sau executarea necorespunzătoare de către debitor a obligațiilor asumate conferă băncii de a declara creditul scadent anticipat și plătibil cu toate sumele aferente iar conform cap.12 alin.(2) din contractul de credit, orice înțelegere rezultată din contractul de credit va fi soluționată pe cale amiabilă.

În vederea soluționării litigiului dat pe cale amiabilă și extrajudiciară banca la data de 24.09.2024 a expediat în adresa pârâților reclamații/notificări, prin care le-a solicitat achitarea datoriilor acumulate conform contractului de credit nr.15895 din 15.10.2021 însă aceste reclamații au rămas fără răspuns și satisfacere, motiv pentru care banca s-a adresat în instanță cu prezenta acțiune.

Solicită BC"Moldinconbank"SA: încasarea în mod solidar de la Oboroc Cristian, Roșca Inga și Oboroc Mihaela a datoriei conform contractului de credit nr.15895 din 15.10.2021 în sumă totală de 130 537,10 lei, a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat și taxei de timbru în mărime totală de 4 668,51 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 31.01.2025 cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare conform procedurii cererilor cu valoare redusă.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 07.04.2025 acțiunea civilă s-a admis parțial; s-a încasat în mod solidar de la Oboroc Mihaela, Oboroc Cristian, Roșca Inga în beneficiul BC„Moldindconbank" SA datoria în mărime de 112 472,25 lei, dobânda contractuală în mărime de 2 159,62 lei, penalitatea de întârziere în mărime de 6 909,40 lei și suma de 4396,20 lei, drept compensare a cheltuielilor de judecată. În rest, acțiunea s-a respins.

Solicitarea apelantului:

La 30.04.2025 BC"Moldindconbank"SA a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul central din 07.04.2025, solicitând casarea hotărârii în latura respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea civilă să fie admisă integral, încasarea de la intimați a taxei de stat și a taxei de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată și la depunerea cererii de apel.

Argumentele părţilor:

În motivarea apelului a invocat că la cererea de chemare în judecată în calitate de probă a fost anexat contractul de credit nr. 15895 din 15.10.2021, în conformitate cu care (cap. 6, pct. (2)) „Pentru administrarea si monitorizarea creditului. debitorul va achita Băncii lunar un comision de administrare în mărime de 0,47 % din suma creditului acordat, conform graficului de rambursare prevăzut în Anexa nr.l la contract. Comisionul va fi achitat în dependenţă de termenul efectiv de utilizare a creditului.

Administrarea şi monitorizarea creditului în sensul cap.6, pct. (2) din contract reprezintă în sine un ansamblu de acţiuni tehnice (ex. informarea debitorului/fidejusorului despre plăţile sau datoriile aferente contractului de credit, verificarea şi efectuarea achitărilor conform graficului de plăţi, eliberarea ordinelor de plată pentru efectuarea operaţiunilor, gestionarea/stocarea informaţiilor prezentate de debitor/fidejusor, introducerea informaţiilor despre debitor/fidejusor în sistemele automate ale Băncii, transmiterea informaţiei către sistemele automate Biroul istoriilor de credit ş. a.) îndeplinite de către lucrătorul bancar lunar, nefiind necesare indicarea expresă a acestora ori ultimele sunt deduse din conţinutul contractului de credit (drepturile şi obligaţiile debitorului, drepturile şi obligaţiile Băncii, a se vedea capitolul 7, 8).

Potrivit prevederilor art.6 alin.(l) din Legea nr.122 din 29.05.2008 privind birourile istoriilor de credit, băncile comerciale şi organizaţiile de creditare nebancară sunt obli sate să prezinte, în modul prevăzut de prezenta lege şi actele normative ale autorităţii publice competente, toate informaţiile de care dispun, dintre cele specificate la art.5, în privinţa tuturor debitorilor persoane juridice, întreprinzători individuali, precum şi în privinţa debitorilor persoane fizice, cel puţin unui birou al istoriilor de credit.

Iar art.2 al legii precitate stabileşte că, birou al istoriilor de credit - persoană juridică de drept privat constituită sub formă de societate cu răspundere limitată sau de societate pe acţiuni, înregistrată conform legislaţiei, care prestează, în conformitate cu prezenta lege, servicii de formare, prelucrare şi păstrare a istoriilor de credit, precum şi de prezentare a rapoartelor de credit, şi servicii aferente.

Prestaţiile efective în schimbul cărora se percepe comisionul de administrare, îi conferă clientului Băncii, avantajul de facilitare la accesul de finanţare. In acelaşi timp, persoanele care înregistrează o istorie bună de credit, beneficiază de posibilitatea de a

primi credite cu o rată a dobânzii mai avantajoasă, Cu o istorie de credit, clientul poate primi creditul rapid fară a fi necesară prezentarea documentelor care atestă credibilitatea acestuia. Printre altele, multe bănci comerciale din Moldova iau în considerare această calitate a debitorilor, numindu-i „clienţi de încredere", oferindu-le beneficii suplimentare în cazul acordării noilor credite: o sumă mai mare, sau o rată a dobânzii mai mică, sau o schemă de achitare mai convenabilă clientului.

Astfel, acest comision corespunde unui ansamblu complex de servicii prestate de către Bancă, accesorii şi inseparabile faţă de creditele acordate, constând în administrarea lunară a împrumutului. Această administrare implică unele activităţi specifice şi cu caracter repetitiv efectuate de Bancă, termenul de utilizarea a creditului la moment fiind de 3 ani si 7 luni. De altfel, si la moment se lucrează cu creditul acordat debitorului Oboroc Cristian, fiind întreprinse acţiuni de monitorizare a acestuia.

Concluzionând, comisionul de administrare a creditului urmează să fie stipulat expres (în scris), acţiune îndeplinită, conform legii a fost adusă la cunoştinţa debitorului, iar acţiunile de administrare şi monitorizare sunt justificate.

Comisionul de administrare se include în costul total al creditului fiind reflectat suplimentar în DAE. Menţionează că, comisionul ca şi dobânda este o parte componentă a remuneraţiei Băncii pentru creditul acordat. Spre deosebire de dobândă, comisionul se va plăti numai în cazul în care părţile au convenit în acest sens. Părţile sunt libere să stabilească mărimea comisionului precum şi modalităţile de plată a lui. Prin urmare, părţile potrivit contractului au conchis la încasarea unui comision în mărime de 0,47% din suma creditului acordat pentru administrarea şi monitorizarea creditului, care va fi achitat de către debitor în rate egale, conform periodicităţii a dobânzilor prevăzută în cap.6, pct.(2) al contractului de credit. Debitorul va achita băncii comisionul în dependenţă de termenul efectiv de utilizare a creditului.

Referitor la argumentul instanţei de judecată precum că clauza cu referire la comision derogă de la prevederea stabilită în art.1765 Cod civil, nu este indicat scopul pentru care se percepe comisionul şi destinaţia acestuia, fiind calificată ca clauză abuzivă, o consideră neîntemeiată.

În acest context, menţionează că în contractul de credit s-a indicat în mod transparent motivele care justifică remuneraţia corespunzătoare, în condiţiile în care Banca furnizează o contraprestaţie reală, pentru obţinerea comisionului menţionat. Astfel, s-a indicat scopul pentru care a fost perceput comisionul, destinaţia acestuia, astfel, încât consumatorului i-au fost oferite toate informaţiile necesare în raport de care ultimul alege să încheie sau nu contractul respectiv.

La caz, clauza este redactată într-un limbaj extrem de clar şi inteligibil, modalitatea de calcul a comisionului fiind redată astfel încât să nu necesite o pregătire prealabilă/de

specialitate în vederea înţelegerii acestuia. Însuşi denumirea comisionului de administrare relevă, fară echivoc, raţiunea perceperii lui, respectiv activitatea de administrare a creditului. O astfel de activitate are caracter complex, vizând diferite costuri şi resurse implicate de Bancă, astfel încât perceperea unui atare comision este justificată în totalitate. Pe de altă parte, legislaţia din materia drepturilor consumatorului nu impune profesionistului să procedeze la o adevărată dare de seamă cu privire la toate activităţile concrete care se circumscriu unui anumit serviciu prestat, precum cel de administrare a creditului, consumatorul urmând să ia cunoştinţă, la un nivel mai general, din motivul perceperii unor anumite comisioane, neputându-se impune profesionistului să redea, în concret, toate activităţile pretate în cadrul serviciului de administrare credit.

Constată că la declararea caracterului abuziv al clauzei invocate, instanţa de judecată urma să verifice conţinutul drepturilor şi obligaţiilor părţilor, valoarea la care acestea se raportează, precum şi existenţa clauzelor, prin care nu se acordă acelaşi drepturi ambelor părţi contractante. Astfel, la invocarea din oficiu, de care judecător a nulităţii de protecţie, chiar dacă consumatorul nu a invocat-o, judecătorul trebuie să dea ocazia participanţilor să se expună pe marginea eventualei nulităţi de protecţie.

Totodată, pentru securitatea raporturilor juridice, invocă practica judiciară a instanţelor naţionale pe cauze similare.

În suplimentul la apel BC„Moldindconbank”S.A a solicitat casarea hotărârii, cu adoptarea unei noi hotărâri prin care acțiunea civilă să fie admisă integral; încasarea de la intimat a diferenței taxei de stat neadmise de instanța de fond în mărime 272,31 lei, taxa de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 348,32 lei și de timbru în sumă de 200,00 lei.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanţii la proces, a materialelor din dosar și a normei legale relevante speței, Colegiul consideră necesar de a respinge apelul, din considerentele ce urmează.

Articolul 276^2 alin.1 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 845 din 18.12.2024 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2025, s-a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2025, în mărime de 16100 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislaţie.

Respectiv, acțiunea civilă corect s-a examinat în procedura cererilor cu valoare redusă.

Potrivit art.276^4 alin.4 Cod de procedură civilă, hotărîrea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod.

În conformitate cu art.362 alin.1 Cod procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.

Instanța de apel reţine că dispozitivul hotărârii contestate a fost pronunţat la 07.04.2025, iar apelul a fost declarat la 30.04.2025, prin urmare apelul este declarat în termenul legal stipulat la art.362 Cod procedură civilă.

Potrivit art.376 alin.1^1 Cod procedură civilă, apelul împotriva hotărîrilor emise de instanţa de insolvabilitate, precum şi împotriva hotărârilor emise în cazul cererilor cu valoare redusă se examinează, în procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, în condiţiile examinării cauzelor în primă instanţă.

Potrivit art.385 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după ce judecă apelul, este în drept: să respingă apelul şi să mențină hotărîrea primei instanţe.

Actele cauzei certifică faptul, că la 15.10.2021 BC Moldinconbank”SA Sucursalei Criuleni, în calitate de creditor și Oboroc Cristian în calitate de debitor, au încheiat contractul de credit nr.15895, potrivit căruia banca s-a obligat să acorde debitorului un credit în sumă de 200000 lei, pe un termen de 60 luni, cu scadența finală la 15.10.2026, rata dobânzii flotantă -2% anual, DAE-dobânda anuală efectivă 12,64%, comision de administrare 0,47% lunar din suma creditului acordat; iar debitorul la rândul său s-a obligat să restituie suma primită a creditului, să achite dobânda pentru utilizarea creditului și alte plăți aferente acestuia prevăzute de prezentul contract. Creditul va fi utilizat în exclusivitate pentru refinanțarea creditelor de la MAIB și necesități personale /f.d.10-12/.

În scopul garantării restituirii creditului, la 15.10.2021 au fost încheiate contractele de fidejusiune nr.15895 F cu Roșca Inga și Oboroc Mihaela, care s-au obligat să garanteze în folosul creditorului executarea totală a obligației debitorului Oboroc Cristian, izvorâte din contractul de credit nr.15895 din 15.10.2021 privind rambursarea creditului în valoare de 200 000 lei cu scadența la 15.10.2026, precum și achitarea dobânzilor, comisioanelor, penalităților, altor despăgubiri, cheltuieli aferente, cheltuieli de judecată și de executare silită /f.d.13,14/.

Potrivit ordinului de plată nr.1 din 15.10.2021 BC”Moldinconbank”SA a transferat pe contul curent al lui Oboroc Cristian suma de 98000 lei, iar potrivit ordinului de plată nr.2 din 15.10.2021 BC”Moldinconbank”SA a transferat pe contul curent al lui Oboroc

Cristian suma de 102 000 lei, ceea ce denotă respectarea obligației creditorului de a transmite către debitor suma creditului. /f.d.15,16/.

S-a stabilit că Oboroc Cristian a înregistrat întârzieri la achitarea plăților la contractul de credit nr.15895 din 15.10.2021, de aceea BC"Moldinconbank"SA la 24.09.2024 a expediat fidejusorilor Oboroc Mihaela, Roșca Inga notificări privind neexecutarea obligației garantate și notificări privind achitarea datoriei debitorului, și în adresa lui Oboroc Cristian notificare privind achitarea datoriei în termen de 15 zile. Notificările au fost recepționate de fidejusori, corespondența expediată lui Oboroc Cristian s-a restituit cu mențiunea factorului poștal "nereclamat" /f.d.17-22/.

La data de 12.12.2024 datorie în sumă totală de 130 537,10 lei formată din: credit în sumă de 112 472,25 lei, dobânda în mărime de 2 159,62 lei, comision în cuantum de 8 995,83 lei, penalitatea de întârziere pentru neachitare în termen a creditului în sumă de 6 909,40 lei /f.d.23/.

Deoarece în termenul acordat datoria n-a fost achitată, la 30.01.2025 BC"Moldinconbank"SA s-a adresat cu cerere de chemare în judecată către Oboroc Mihaela, Oboroc Cristian, Roșca Inga, solicitând încasarea în mod solidar a datoriei conform contractului de credit nr.15895 din 15.10.2021 în sumă totală de 130 537,10 lei, a cheltuielilor de judecată pentru achitarea taxei de stat și taxei de timbru în mărime totală de 4 668,51 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul central din 31.01.2025 cererea de chemare în judecată a fost acceptată spre examinare conform procedurii cererilor cu valoare redusă.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 07.04.2025 acțiunea civilă s-a admis parțial; s-a încasat în mod solidar de la Oboroc Mihaela, Oboroc Cristian, Roșca Inga în beneficiul BC,,Moldindconbank" SA datoria în mărime de 112 472,25 lei, dobânda contractuală în mărime de 2 159,62 lei, penalitatea de întârziere în mărime de 6 909,40 lei și suma de 4396,20 lei, drept compensare a cheltuielilor de judecată. În rest, acțiunea s-a respins.

La 30.04.2025 BC"Moldindconbank"SA a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Bălți sediul central din 07.04.2025, solicitând casarea hotărârii în latura respingerii acțiunii, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea civilă să fie admisă integral, încasarea de la intimați a taxei de stat și a taxei de timbru achitate la depunerea cererii de chemare în judecată și la depunerea cererii de apel.

În conformitate cu dispozițiile art.373 alin.1,2 Cod de procedură civilă, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă. În limitele apelului, instanţa de apel verifică

circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea cauzei, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces.

Iar alin.6 din art.373 Cod de procedură civilă statuiază că apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situaţie mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepţia cazurilor cînd consimte şi cînd hotărîrea este atacată şi de alţi participanţi la proces.

În conformitate cu art.130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit art.5 alin.1 Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime.

Conform art.118 alin.(1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Iar potrivit art.121 Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului.

Potrivit art.10 alin.(1) Cod civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică şi cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Prevederile art.15 alin.(1) Cod civil, stabilesc expres că apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

În speță, obiectul juridic litigios constituie încasarea datoriei aferente contractului de credit.

Potrivit art.774 alin.(1) Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Articolul 776 Cod civil prevede că,obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Conform art. 858 Cod civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Colegiul civil notează că prin natura sa, raportul juridic obligaţional este menit să producă efecte juridice. Efectul general al oricărei obligaţii este de a da creditorului dreptul de a obţine de la debitor îndeplinirea exactă a prestaţiei la care s-a obligat. Dar, pentru ca o obligaţie să poată fi executată, mai întîi de toate, este necesar ca aceasta să existe. Obligaţiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condiţiile prevăzute în actul din care au luat naştere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul şi modul de executare.

Potrivit art.992 al.(1) Cod civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Potrivit art.1763 Cod civil, alin.(1)-(3) Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobânzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. Contractul de credit se încheie în scris. Față de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul.

În conformitate cu prevederile art.1242 alin. (1), (2) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date. Contractul de împrumut este gratuit dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Potrivit art.1247 alin.(1) Cod civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.

Neexecutarea obligaţiei, potrivit art.901 alin.5 Cod civil, înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligaţiei şi include neexecutarea totală sau parţială a obligaţiei, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligaţiei.

Potrivit art.1248 alin.2 Cod civil, dacă în contract este prevăzută restituirea împrumutului în rate şi împrumutatul nu le restituie în modul stabilit, împrumutătorul poate cere restituirea imediată a întregului împrumut şi a dobînzii aferente în condiţiile stabilite la art.864 alin.(2) şi (4).

Astfel, potrivit art.864 Cod civil,(1) Chiar dacă, în favoarea debitorului, este stabilit un anumit termen de executare, creditorul poate pretinde executarea imediată a obligaţiei în cazul în care debitorul se află în incapacitate de plată sau a redus garanţiile convenite anterior, sau în genere nu le-a putut prezenta, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege.

(2) În cazul în care obligaţia pecuniară urmează a fi executată în rate, creditorul poate pretinde executarea imediată a ratelor neajunse la scadenţă dacă: a) a survenit unul din cazurile prevăzute la alin.(1); b) o rată rămîne neplătită, total sau parţial, mai mult de 45 de zile de la scadenţa acesteia; c) pe parcursul oricărei perioade de 12 luni consecutive, trei sau mai multe rate nu au fost plătite integral la scadenţă.

Prin urmare, art.864 stabilește unele cauze care îndreptățesc creditorul să decadă debitorul din beneficiul termenului, astfel încât scadența să survină imediat din data notificării conform art.22 cu regulile speciale de la art.906.

Completul de judecată reține că BC”Moldinconbank”SA, potrivit acțiunii civile, a solicitat încasarea de la Oboroc Cristian, Oboroc Mihaela, Roșca Inga a următoarelor sume: credit în sumă de 112 472,25 lei, dobânda în mărime de 2 159,62 lei, comision în cuantum de 8 995,83 lei şi penalitatea de întârziere pentru neachitare în termen a creditului în sumă de 6 909,40 lei, în total 130 537,10 lei.

Prima instanță a admis pretențiile privind încasarea datoriei la corpul creditului în sumă de 112 472,25 lei, dobânda contractuală în mărime de 2 159,62 lei, penalitatea de întârziere în mărime de 6 909,40 lei, cheltuieli de judecată în suma de 4396,20 lei și a respins cerința privind încasarea comisionului de administrare.

Reieșind din argumentele apelului, instanța de apel va supune verificării legalitatea hotărârii în latura contestată privind respingerea pretenției de încasare a comisionului de administrare.

Potrivit art.1765 Cod civil, în afară de dobândă, părţile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Conform art.3 din Legea privind contractele de credit pentru consumatori nr. 202 din 12.07.2013, costul total al creditului pentru consumatori reprezintă toate costurile, inclusiv dobînda, comisioanele, taxele şi orice alt tip de costuri pe care trebuie să le suporte consumatorul în legătură cu contractul de credit şi care sînt cunoscute de creditor.

Completul de judecată denotă că instanța de prim nivel corect a statuat că creditorul a inclus în contractul de credit clauză abuzivă referitor la comisionul în mărime de 0,47% lunar.

În conformitate cu prevederile art.329 alin.(1) Codul civil, în contractile cu consumatorii sînt nule clauzele abuzive, precum şi clauzele prin care se derogă de la dispoziţiile legale de la care este interzis a se deroga în detrimental consumatorului (nulitatea de protecţie). Alin.(2) Nulitatea de protecţie operează doar în măsura în care avantajează consumatorul.

Potrivit art.1069 Codul civil,

(1) Clauza propusă de una dintre părţi nu este negociată individual dacă cealaltă parte nu a putut să-i influenţeze conţinutul, în special deoarece aceasta s-a elaborat anticipat, indiferent că face parte din clauze standard sau nu.

(2) Dacă una dintre părţi ropune celeilalte părţi să selecteze din mai multe clauze, clauza nu se consideră negociată individual doar pentru că cealaltă parte a selectat din clauzele propuse.

(3) Dacă o clauză a fost propusă ca parte a unor clauze standard, se prezumă că ea nu a fost negociată individual.

(4) În contractul dintre un profesionist şi un consumator se prezumă că: a) clauzele au fost propuse de către profesionist; b) clauzele nu au fost negociate individual; c) clauzele elaborate de către un intermediar sau un alt terţ au fost propuse de către profesionist.

(6) Clauză standard se consideră clauza care a fost elaborată anticipat pentru o multitudine de contracte implicînd diferite părţi şi care nu a fost negociată individual.

Conform art.1071 Codul civil, (1) Persoana care prezintă clauze care nu au fost negociate individual este obligată să se asigure că ele sînt elaborate şi comunicate într-un limbaj clar şi inteligibil, precum şi să fie lizibile. Această cerinţă este aplicabilă textului în întregime, inclusiv notelor de subsol, trimiterilor la alte texte sau specificaţiilor de orice natură.

2) Într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza propusă de către profesionist cu încălcarea obligaţiei de transparenţă impuse prin dispoziţiile alin.(1) poate fi considerată abuzivă doar pe acest unic temei.

Art.1072 alin.(1) Cod civil prevede că într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauza care nu a fost negociată individual se consideră abuzivă dacă este propusă de către profesionist şi dezavantajează considerabil, contrar bunei-credinţe, consumatorul.

Conform art.1077 alin.(1) pct.3) Codul civil, sînt considerate abuzive clauzele care nu au fost negociate individual şi au ca obiect sau efect obligarea consumatorului de a respecta clauze cu care acesta nu a avut posibilitatea reală să se familiarizeze înainte de încheierea contractului.

Conform art.1079 Codul civil, într-un contract dintre un profesionist şi un consumator, clauzele indicate la art.1077 alin.(1) pct.1)-3) sînt considerate abuzive chiar dacă ele au fost negociate individual cu consumatorul.

Astfel, pentru existența unei clauze abuzive, trebuie să se țină cont de îndeplinirea următoarelor condiții generale: clauza contractuală în litigiu să nu fi fost negociată; prin ea însăși creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților; dezechilibrul creat este în detrimentul consumatorului, nefiind respectată cerința bunei credințe.

Prin clauza contractuală în litigiu să nu fi fost negociată se înțelege că contractele de împrumut, încheiate cu consumatorii, sunt preformulate, standard, clauzele fiind prestabilite de către creditor, fără să fi dat consumatorului posibilitatea de a modifica sau înlătura vreuna dintre clauze, iar eventualele diferențe dintre ele nu se datorează negocierii cu clienții, ci particularităților fiecărui client în parte.

Se consideră întotdeauna că o clauză nu s-a negociat individual atunci când a fost redactată în prealabil, iar din acest motiv, consumatorul nu a avut posibilitatea de a influența conținutul clauzei, în special în cazul unui contract de adeziune, așa după cum sunt contractele credit/împrumut.

Astfel, negocierea directă cu consumatorul nu este echivalentă cu prezentarea pachetului de servicii de către creditor și cu obligația de informare, negocierea presupunând, ca partea, consumatorul, să aibă posibilitatea modificării clauzelor contractuale.

Prin ea însăși creează un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, în acest sens se va verifica conținutul drepturilor și obligațiilor părților, valoarea, la care acestea se raportează, precum și existența clauzelor, prin care nu se acordă aceleași drepturi ambelor părți contractante.

O clauză, pentru a fi abuzivă, trebuie să producă un dezechilibru între prestațiile părților, analizarea acestei condiții implicând o comparație între interesele celor două părți ale contractului, pentru a se verifica, dacă interesul consumatorului a fost neglijat, în raport cu cel al contractantului său.

La aprecierea bunei-credințe va trebui să se țină cont de scopul esențial urmărit de „comision, taxe și orice alt tip de costuri, pe care trebuie să le suporte consumatorul”, care constituie în mod vădit o obligație esențială care se impune consumatorului în schimbul punerii la dispoziție a împrumutului.

În acest context se va verifica dacă în contractul de împrumut s-a indicat în mod transparent motivele care justifică remunerația corespunzătoare, în condițiile în care se contestă că creditorul este obligat să furnizeze o contraprestație reală, pentru a obține comisionul menționat.

Colegiul civil reține că instanța de nivelul unu a motivat caracterul abuziv al clauzei privind încasarea comisionului prin faptul că motivația perceperii comisionului de administrare lunar n-a fost descrisă detaliat în cuprinsul condițiilor speciale, nici în cel al condițiilor generale, că n-a fost indicat scopul încasării acestuia, clauza s-a creat în detrimentul consumatorului și contrar cerințelor bunei-credințe, un dezechilibru semnificativ între drepturile și obligațiile părților, deoarece nu există o definiție a activităților prestate în schimbul comisionului.

În contractul de credit s-a specificat că comisionul se încasează pentru administrarea și monitorizarea creditului.

Instanța de apel notează că nu se justifică încasarea comisionului în mărimea indicată, deoarece administrarea și monitorizarea contractului de credit încheiat constituie obligația creditorului și nu pot fi puse în sarcina debitorului cheltuielile pentru aceste activități de a fi achitate. Respectiv, comisionul pretins nu are la bază un suport juridic și reprezintă o dobândă camuflată, or, mărimea sumei comisionului – 8995,83 lei depășește de câteva ori valoarea dobânzii pentru utilizarea împrumutului, care este de 2159,62 lei, cât și mărimea penalității, calculată în sumă de 6909,40 lei, ceea ce cauzează consumatorului prejudiciu și este în detrimentul acestuia. Totodată duce la o supraîndatorare a debitorului.

Astfel, clauza privind încasarea comisionului de administrare și monitorizare nu conţine în mod transparent motivele care justifică remunerația corespunzătoare acestui comision și care este contraprestația suplimentară a creditorului în schimbul achitării acestui comision de către debitor.

Din aceste considerente, completul de judecată conchide că instanța de prim nivel a dat o apreciere corespunzătoare probelor din materialele cauzei, adoptând o hotărâre întemeiată, bazată pe normele legale relevante cazului, motiv pentru care apelul declarat de BC”Moldinconbank”SA se respinge, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Bălți sediul central din 07.04.2025.

Potrivit art.276^4 alin.4 Cod de procedură civilă, deciziile instanței de apel nu se supun recursului, fiind definitive și irevocabile de la pronunțare.

În conformitate cu dispoziţiile art.385 lit.a), 276^4 Cod de procedură civilă, Colegiul civil şi de contencios administrativ,-

d e c i d e:

Respinge apelul declarat de BC”Moldinconbank”SA.

Menține hotărârea Judecătoriei Bălți sediul central din 7 aprilie 2025, adoptată în cauza civilă la cererea de chemare în judecată formulată de BC”Moldinconbank”SA către BC”Moldinconbank”SA către Oboroc Mihaela, Oboroc Cristian, Roșca Inga privind

încasarea datoriei, dobânzii contractuale, penalității de întârziere, comisionului de administrare.

Decizia este definitivă și irevocabilă de la pronunțare.

Preşedintele completului, judecător **Elena Grumeza**

Judecătorii **Natalia Costaș** **Ivan Parii**